Hvad slutteligen angaaer Omkostningerne ved Stemplingen, derunder indbefattet Papiret, antager man, at denne Udgiftspost paa Grund af de i de senere Aar hyppigen stedfundne Extrastemplinger samt den betydelige Documentstempling, neppe bør calculeres ringere end til det i de tvende sidste Finantslove opførte Beløb 9000 Rd.

ad 2. a og b. Afgifterne af Arv, nemlig 4 pCt. Afgiften efter Forordningen 12te September 1792 og ½ pCt. Afgiften efter Forordningen 8de Februar 1810, og Overdragelsesafgiften efter Forordningen 8de Februar 1810 ere opførte i Henhold til Regnskaberne for Finantsaaret 1859—60, i hvilket de have andraget respective 205,684 Rd. 72 ß. og 149,086 Rdlr. 30 ß.

ad 3. Departements- og Retssportler ere beregnede efter hvad denne Indtægt har andraget i Finantsaaret 1859—60, nemlig 408,870 Rd. 79½ ß. Foruden at dette Beløb er afrundet, er der imidlertid i Beløbet afdraget en Sum af 2000 Rd. hvormed Departementssportlerne paa Grund af en paatænkt Forandring fremtidig forventes aarligen at ville blive formindskede. I denne Henseende bemærkes Følgende:

Ved Forordningen af 21de Marts 1738 og Forordningen af 27de October 1773 er det forbudt fremmede Comediantspillere, Linedandsere, Taskenspillere saavelsom fremmede Omløbere med Dyr, Kunster og andet deslige at lade Sligt see for Penge, men efterhaanden har der i Henhold til den i den Kongelige Resolution af 4de Juli 1800 § 1 indeholdte almindelige Bemyndigelse for Cancelliet til ad mandatum at udfærdige alle Expeditioner og Ordrer, vedkommende Politivæsenets Pleie, udviklet sig et heelt System af Dispensationer fra de nævnte Lovbud, der ogsaa ere blevne ansete gjældende for Landets egne Undersaatter, saaledes at der tidligere af det Kongelige danske Cancellie og nu af Justitsministeriet ad mandatum meddeles Bevillinger, der paa kortere eller længere Tid, i Almindelighed ikke for over 1 Aar ad Gangen, give Tilladelse til Foreviisning af Menagerier, Panoramaer, til at opføre Musik, holde Carousseller og deslige, ligesom der ogsaa af Justitsministeriet i Henhold til Placat af 1ste Marts 1803 ved Bevilling ad mandatum meddeles Tilladelse til Afholdelse af offentlige Maskerader. Samtlige de her omhandlede Bevillinger, hvis Meddelelse har været forbeholdt Cancelliet og Justitsministeriet, uden at Tilladelsen kunde gives af Overøvrighederne, endsige af vedkommende Politimester, jvfr. Cancelliskrivelse af 22de December 1827, have fra Begyndelsen vistnok været meddeelte i et ringe Omfang, men deres Antal er efterhaanden steget betydeligt, saaledes at det fra 155, som det udgjorde i 1855, er voxet til 233 i 1859. En betydelig Deel af disse Bevillinger har været meddeelt for Gebyr, saaledes at Statskassen efter Gjennemsnit af de sidste 5 Aar paa denne Maade har havt en aarlig Indtægt af ca. 1950 Rd., hvorved bemærkes, at Indtægten dog ikke forholdsviis er stegen med det større Antal af Bevillinger, idet nu langt flere Bevillinger end tidligere udleveres gratis, naar de tilstedeværende Omstændigheder tale herfor.

Justitsministeriet har allerede i længere Tid været betænkt paa at foranledige hele dette Bevillingssystem afskaffet og at overdrage det til Politimesterne, enhver for sit Districts Vedkommende, at meddele Tilladelse til de Præstationer eller Forlystelser af denne Art, der lade sig forene med god Politiorden og i det Hele kunne antages at have noget Værd for Publicum, dog med Undtagelse af Tilladelser for Skuespilselskaber til Opførelse af egentlige dramatiske Forestillinger, idet man navnlig herved har havt for Øie, at Afgjørelsen af deslige Sager, saaledes som Forholdene nu have udviklet sig, ikke hører hjemme hos den øverste centrale Politimyndighed. De Bevillinger af den omhandlede Slags, der nu meddeles, ere nemlig i deres Væsen intet andet end discretionaire Autorisationer for visse Personer til at optræde med deres Præstationer, altsaa en Slags Næringsbeviser eller Tilladelser til at afholde visse Forlystelser. Bevillingsformen er i og for sig aldeles unødvendig i denne Art Sager, der i det Hele staae